

Előfizetési ár:	
Egész évre	4 frt.
Félévre	2 ..
Negyedévre	1 ..

Bérmertelen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyílt-térben minden két hasábos garmondsor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Hirdetési díj:	
A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.	
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.	
Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.	

A „s.-a.-ujhelyi ifjusági kör“ zene- és tánc-estélye.

Az idei rövid farsang már-már ellebbent fejünk felett, anélkül, hogy csak rövid időre is megtelepedjék közöttünk vidám arculata, s máskor pazarul osztogatott örömeivel, közel voltunk hozzá, hogy hamuval hintsük meg homlokunkat mielőtt a vidám tűz csak egyszer is fellobbant volna a kedélyekben, s határvonalat húzhatnánk, meddig tart a farsang s hol kezdődik a böjt, vagy lenne miért vezeklenünk, s épen kedvetlenül készültünk becsapni azon naplót, melynek üresen maradt lapjaira egyetlen egy kellemetes est emlékeit sem volt kilátásunk följegyezni: midőn im a csésze alján az utolsó cseppeket édesíti meg a fenékre szállott ezüster, a bál hirdetések egymást váltják, sőt tudósítói tollunk ma már egy sikerült ünnepély leírásának kellemes kötelességét teljesítheti.

Ez első és sikerült farsangi ünnepély a „s.-a.-ujhelyi ifjusági kör“ zene- és táncestélye volt

De hát kiesoda és micsoda az az ifjusági kör? kérdeheték, sokan midőn annak meghívását olvasták. A ki talán mai napig sem nyerte volna meg e kérdésre a feleletet, annak megmondjuk mi: hogy az ifjusági kör egy már idáig is 70 - 80 tagot számláló egyesület, mely nemes céljául tűzte ki a szétszórta ifjúi erőket egy testté olvasztani, társas érintkezés s minden kínálkozó eszközzel előmozdítani az önművelődést, s másrészt nyilvános mulatságok által jótékony-ságot gyakorolni, a nagy közönségnek néha-néha egy-egy jó napot szerezni, s talán a mostaninál élénkebb társas életet is teremteni városunkban.

A cél tehát ki volt tűzve, s csak az első nyilvános föllépés időpontja maradt még elhatározatlan.

Történt pedig, hogy az ujhelyi szépek ajkairól minden oldalról felhangzott a panasz, a farsang épen említett meddősége, s a fiatalság éhletlensége felett.

De hát azért pezseg-e az erekben fiatal vér, s azért született lovag-e minden fiatal ember, hogy a szépnem ajkairól felszálló ilyenmü szemrehányást és panaszokat megindulás nélkül elhallgasson?! . .

Nem! szászor nem! az ifjuság meg nem tagadhatja magát. Egy gondolat és az említett kör közgyűlésén el lön határozva egy jótékonycélú estély tartása, s megválasztva a rendezőség, egy gondolat s a rendezőség összetoborzá a kínálkozó összeróket, rövid napok alatt hónapos munkákat végzett, s a falragaszok már e hó 9-ére hirdetésk a táncvígalmommal egybekötött zeneestélyt.

A zene és tánc kettős vonzerejének hatása mihamar észrevehető volt a közönség minden rétegében, s a megyeház fényben uszó és csinosan díszített terme kevéssel 7 óra után zsufolásig megtelt és pedig oly szép közönséggel, minőt ritkán láthatni együtt, s mely méltán büszke lehetett önmagára.

A zeneeloadás következő műsorozat szerint tartatott meg: 1. Dalra! Előadta az ifjusági dalárda. 2. Változatok magyar népdalok felett, zenekiséret mellett előadta Farkas Évva Jolán urhölgy. 3. Nyitány „Ördög Róbert“ dalmúból.

Előadva az ifjusági zenekar által. 4. A „holló“ Poe Elgartól Szavaltá Farkas Bertalan ur. 5. Magyar dalok az énekkartól. 6. Valse die bravura, szerzé és előadta Billich Sándor ur. 7. A Fülemile. Arany Jánostól, szavaltá Kocziba J. ur. 8. „Il Trovatora“ hegedűn és zongorán előadták Benedek János és Juhay Gyula urak. 9. „Esti ima“ Kreuzer Granadai éji szállás című dalművéből. Éneklé a dalárda. 10. „Katonai induló“ Schuberttől. Négykézre előadták Hornyay Kálmán és Ruzsicska Kálmán urak.

Farkas Évva Jolán urhölgy a jótékony cél iránti tekintetből ajánlá fel közreműködését, s játéka, melynek ismétlésére hivatott fel, zajos tapsokra ragadá a közönséget.

Köztetszést aratott Billich Sándor ur is, ki egy saját szerzeményü darabját lelkesedéssel és nagy technikai készütséggel adta elő; s hasonlóul tapsokban részesült a műsorozat többi pontja is.

Ki a gunyoros kritika mindent szögletesen mutató szemüvegét tette fel, s fő örömét abban találja, hogy mindent lerántson pedestaljáról, az itt is találhatott a kákán csomót; de ki a helyes mértéket alkalmazva belátja azt, hogy e rögtönzött estély egyedül a nagy közönség szórakozása és jótékony célök előmozdítása végett tartatott meg, s hozzá gondolja, hogy a nemes mozgalom teljesen saját ifjusága erejéből telt ki, az lehetetlen, hogy elismerését sőt tiszteletét megv nyja a vállalkozó ifjuság önzetlen jóak ratától. Pedig mi nyíltan kimerjük mondani, hogy az estély a közönséget műelvezet tekintetében is kielégíthette.

A táncmulatság, mely csaknem viradattig tartott, egyike volt a legsikerültebbeknek, akár a folyton fokozódó jó kedvet és kedélyességet, akár a tánczos párok számát tekintjük; sőt e tekintetben sok is volt a jóból, mert a megyeház termének falai igen szűk határt szabtak a szabad mozgásnak.

Egyike legsikerültebb vonását ez éjnek különben a felalá hullámzó közönségben fedezhettük föl. Nem volt az bizonyos osztályok, társaságok vagy felekezetek kiváltságos vigalma, hanem mindezek egyesülése, mi oly öszhangzatos képet tüntetett mindamellert élénk, hogy itt magának a művelt közönségnek öszfogalmát láttuk megtestesítve.

A hölgyvilág igen szépen volt képviselve, s tollunk bár órákig kísértgetné a szépek neveit kiemelni, mindig csak a kezdő betük rajzolásánál maradna, melyek egymást váltanák folytonosan, mielőtt egy egész nevet leírhatnánk, s ezenkívül egy báltudósítónak sohasem szabad részrehajlóvá lennie az által, hogy elárulja titkát, minő tetszik neki:

Fehér rózsa, piros rózsa?

Szőke leány barna?

Egyesek fölemlítése helyett tehát mi az öszes szépeket egy koszoruba állítva őket, mutatjuk be hódolatunkat, mivel koszoru-köralakú lévén, abban minden virág elsőnek tekint-heti magát. S láttunk e szép virágokon kívül néhány fesló rózsabimbót is ez estélyen, kik még a bálök nyári hevében nem mernek megjelenni, s csak ily zeneestély-félék tavaszi langyos légkörében bizonyítgatják be először hogy:

A virágnak megtiltani nem lehet,
Hogy ne nyilják ha jó a szép kikelet . . .

Általában az ifjúsági kör estélyével meg lehet mindenki elégedve, ki csak azt felkereste; s ha van mégis valami kifogásunk, az csak azon semleges természetű ifjakat illeti, kik habár mint táncosok ismeretesek, mégis a helyett, hogy a hölgyek körül forgolódniának s egymást iparkodniának udvariasságban felülmulni, mint korán érett bőlesek, vagy tán életuntságot negélyező ángolok huzódnak meg az ajtók mellett, vagy a mi még rosszabb, az étkező szoba hosszú asztalainál bor és mámorba fullasztják szívök keserűségét, mintha bizony ezért volna szokás tánczvizigalomba jönni.

Ha még lenne néhány apró megjegyzésünk, ezt csak azért hagyjuk el, mivel tudjuk, hogy az ifjúsági kör ez estély rendezésénél az első fellépés és kezdet nehézségeivel küzdött meg, s mivel meg vagyunk győződve, hogy azon bizalmat, melyben a közönség ily mérvű pártfogása által első ízben is részesítettett, további szereplésével teljesen meg fogja hódítani.

E sorok befejezésekor már nagyban folynak az előkészületek a kaszinói és a városunkban tartózkodó szintársulat igazgatója által rendezendő álarcos bála; addig is tehát, míg ez utóbbiban elmondhatnók egymásnak: „ismerlek szép maszk“ — Isten velünk!

Fekete Domino.

Levelezés.

Sárospatak, február 9-én 1874.

A „Zemplén“ hasábjain jelzett bál a sárospataki ref. főiskolai ifjúság betegsegélyző egylete javára február 7-én a

városháza termében megtartott. Patakon sok sikerült bál volt már, de ennél sikerültebb kevés.

A nők kedélyessége, ifjaink udvariassága, előzékenysége, a rendezőség mindenre kiterjedő figyelme, a társas tánczokban uralkodó szép rend, a terem csinosága, Radics Vilmos zenéje, a kedélyesség az igen díszes báli közönségnek közmegelegedését érdemelte ki.

Jelen volt a város intelligenciája; szép számmal voltak vidékiek, köztük Lónyay Ödön ur junói nejevel.

Hogy ily szép számú s bizonyára fényes közönséghez volt szerencsénk, azt jó részben a bálanyának b. Vay Almásy Henrikné ő méltóságának kell köszönnünk, valamint a bálban mindvégig uralgó jó kedély forrása is a báróné kedélyességében, szeretetre méltóságában található, kit egész éjjel a báli közönség legtekintélyesebb tagjai környeztek, míg jelen volt, hazamenetelre senki sem gondolt, s távoztával, öt óraker lett vége a bálnak.

A jelen voltak kedvesen fognak visszaemlékezni e kitünően sikerült, kedélyes bála s derék tanuló ifjúságunkra.

A jövedelem mintegy 900 frt., melyről a rendezőség annak idejében nyilvánosan fog számolni.

r. l.

Hírek.

Horváth Riel Flora asszony, ki a nevelőnői pályán 19 év óta sikerrel fáradozott, értesíti a közönséget: miszerint lakását megnagyobbítván, 3—4 jó családból való leánynevelőket miután elve: nem nagy számú s lehetőleg egyenlő viszonyoknak örvendő gyermekeket összehozni — havonkénti 25 frt. fizetés mellett elfogad, s a mosáson kívül minden szükséges kellékkel ellátva, s a mai követelményeknek megfelelő tudományokban, mint a magyar, német és francia nyelvek, levelezési irály, zene, kézmű sat. oktatandja. Zenetanítás nélkül a havi illeték 20 frt.

Azon szüléknek, kik gyermekeiket a zongorában oktatni óhajtanak tudomására hozhatjuk, hogy Billich Sándor ur mint zongora tanár városunkban állandóan megtelepedett, s még néhány órával rendelkezik. A nevezett tanár ur szak-

TÁRCZA.

Hangok a belső világból.

[Vitschel]

I.

Ha koránydal hangzik lenn a völgyben,
És az ifju nap mosolyra költ,
Ha az ég dicsőülten kitarul
És álmából felébred a föld:
Oh akkor az édes élet győzött
S a halál országa romba dül;
Minden szív ujja születve dobog,
És a lélek Istenhez röpül.
Imádjátok őt, magas gyönyörrel.
Érezzétek közellétét!
Folyjatok hozzá mint lét forráshoz,
És áldjátok felséges nevét.
Kit dicsérnek a nap, hold s csillagok,
Ki tart mindent mondhatatlanul,
Kinek királyszékinél a kérub
Koronát letéve, leborul.

Te, ki engem semmiségből véve
Örömteljes életre hozál,
Te, ki vigyáztál lehelletemre,
Midőn a csendes éjben altatál:
Mint háláljam uj napodnak fényét,
Mint köszönjem néked életem!?
Add használnom uj világosságod,
Ne lakjam hijába földeden.

Add örömmel tennem hivatásom.
Jobbra-balra ne hagyj inganom;
Nagy harczában az emberiségnek
Hagyj az igazokhoz állanom.

Ne tiszteljem a bűn okosságát,
— Az erényhez csak egy ut vezet.
Add csak azt akarnom a mi helyes.
Csak a joggal foghassak kezét.

Egy a szükség: a szív tisztaságát
Engedd, mint legfőbb jót ézenem;
És bocsássak meg minden bűnösnek;
Mindenkinek: — csak magamnak nem! . . .

Uranus.

A kerülő leánya.

— Beszély. Farkas Bertalantól. —

I.

S különös! Mathild grófnő, míg társaságukban volt a jó Szevér, a legnagyobb közönyt mutatta Csegéry iránt, sőt fivére kíséretét örömmel fogadta: s mégis midőn az néhány lépésre távol maradt — a szép nő arcán az elpalástolhatlan örömmek egy parányi sugara ragyogott, mit a leghiggadtabb szemlélő is alig lett volna képes észre venni. Ámde Csegéry nem az az ember volt, kinek szemét a szép nő arcának csak legkisebb változása is kikerülhetne volna: jól látta azt az örömsugárt; fel tudta fogni annak jelentőségét; szívébe látott a szép nőnek: e szívből a kezdődő szerelemnek csirája már kezd gyökeret verni, s reá vár a feladat, hogy az lombos fává növekedjék.

És ez az, a miben a nő kiösmérhetlen. Szeret, de nem mutatja azt más, még legbensőbb barátja előtt sem. A nő szerelme egy kis világ, melyből rajta s választottján kívül mindenki ki van zárva. A nő egyedül élvezi szerelme boldogságát; nem kívánja, hogy azon mások is örüljenek.

Az ut egy mély torkolatba kanyarodott. Lovas, lovas mellett alig volt képes haladni. De a báró ügyesen lovagolt; egy percze sem maradt el a Mathild oldala mellől.

Most egy vizmosáshoz értek, melyen rozzant, alig egy öl széles hid vezetett keresztül. Jobboldalt tiz ölnyi mélység tátongott. Mathild éppen ez oldalon lovagolt. A báró gyorsan ugratott a veszélyes oldalra, hogy a grófnő félelmének elejét vegye.

Őn azt hiszi, hogy nem volnék elég bátor a hid ezen részén átlovagolni? szólalt meg tréfásan Mathild.

— Oh korántsem grófnő! de . . .

ismereteiről csak a legjobbat mondhatjuk, ki az elméleti alaposságon kívül azon előnyt is nyújthatja tanítványainak, hogy mint jeles játékos mintaképül is szolgálhat nekik a zenedarabok előadásában, mi pedig a főczél.

* **Betörés.** Lagmaczon valamelyik legközelebbi éjjel feltörték egy pinczét. A tettesek kézre kerültek

* **A Huszt és Hosszmező** közt haladó vonat szerencsétlenül járt a múlt pénteken, nyolcz kocsis ugyanis kiugrott a vágányból s irgalmatlanul összetört. Ember-élet nem esett áldozatul.

Beküldetett: A f. hó 4-én K.-Helmeczen jótékony czélra rendezett zeneestély a szép számmal jelen volt választékos urirend mind két nemének részvéte folytán teljes sikerrel folyt le. A viruló kort képező ifju hölgykoszoru, melynek üde rózsái közt Klimó Gizella és Hegyessy Róza kisasszonyok, az ifjuság könnyen hullámzó kedélyét legott magával ragadá, míg a rózsaszínű szárnyakon megjelenő aurora általános számüzve találta a kedélyekben lappangott mostoha idők fekete szülötteit. A tiszta jóvedelem, reméljük, a közönséggel közölve leend.

* **Folyó hó 6-án** reggel 8 órakor Taraczköz és Tecső között sintörés következtében a vegyesvonal több kocsija kisklott s kisebb-nagyobb sérülést szenvedett. Az utasok és a vonatkísérő személyzet közül nem sérült meg senki. A pálya estig helyre lett állítva.

Táborszky és Parsch nemzeti zenemű kereskedésében Budapesten megjelent: Elméleti és gyakorlati Zongora-iskola könnyen felfogható rendszerben számos két és négy kezű gyakorlattal. Irta Köhler Lajos, 238-ik mű. A magyar vagy német kiadásnak ára 6 frt. Köhler Lajos, e jeles zene-pädagog, ki zongora gyakorlatai által világhírűvé lett, e műben sok évi tapasztalatait rakta le. E zongora iskola oly nagy mennyiségű becses és czélszerű tananyagot tartalmaz, hogy kétségtelenül le fogja szorítani az eddig megjelent iskolákat a zeneoktatás teréről. A legelső zongoratanárok ítélete szerint az iskola rendszeres beosztása, szakértelmes és világos jegyzetei és példáinál fogva valamennyi eddig megjelent zongora-iskola fölé helyezendő. Jó lélekkel ajánlhatjuk e jeles iskolát, mely azonkívül díszes kiállítás, szép nyomás és aránylagos olcsóság által

is kitűnik, úgy a tanárok, mint a tanulók figyelmébe. Megrendeléseknél felcserelések elkerülése végett fontos megjelölni a mű számát. (238-ik mű).

* **Színházi krónika.** Csütörtök: „A király házasodik.“ Kedves, mulatságos vigjáték: de az előadásban nem volt meg a kellő harmonia, mit annak tulajdonitunk, hogy a szerepeket a legjobb akarat mellett sem lehetett czélszerűen beosztani, miután a társulat kevés női taggal rendelkezik. Banillát, a bán leányát, s Fiori velencei hercegnőt, nem volt a ki megnyerően személyesítette volna; mert bár Dálnokinétől, mint már hangoztattuk is, nem tagadhatjuk meg a routint, de azon könnyüséggel, gyermeked kedélylyel nem rendelkezik, mely a közönség aesthetikai vágyainak megfelelően s illuszióját ki-elégíthetné: Szegedy Antalnéra (Fiori hercegnő) is áll ezen utóbbi megjegyzésünk, aki sokkal jobban eltalálja a tonust a „Magyar plebánusban: „a minthogy igazis“ s a „Betyár kendőjében“, midőn fia sorsa felett bánkodik. Korády (I. Lajos király) játékában bár sok élénkség volt s szerepét felfogta: mégis azt tartjuk, hogy némely jeleneteket nem talált el tökéletesen: így midőn Banilla szembe dicséri, magasztalja az incognito királyt, s annak arca, a boldog érzés folytán, hogy népe szereti, dicsfénytől sngázik: a boldogságot visszatükröző arcon, a szemérmességnek erősebben kell színeződnie, s a bent lappangó boldog érzést csak olykor-olykor szabad elárulni. Még egyre figyelmeztetjük Korádyt: dialogok alkalmával az igyekezet: figyelemmel kíséni a vele szereplő minden szavát, mozdulatát, olykor egy kis tulságba ragadja s a gyakori taglejtés, mimika, mit kifejt, némileg visszásnak tűnik fel. Alkalmazza ezt ritkábban s mindannyiszor helyén, s bizonyára sikerültebben fog kiütni. Dálnoky jó páter volt. Néha azonban tuloz, mint ezt például a „Szakács és titkárban“ tapasztaltuk: mert biz a comicum ugy jó s tökéletes, ha ment minden erőltetéstől. Pethő (kis kopjai, nagy kopjai Kopjai István) nem játszott rosszul; de mi őt inkább tartjuk drámai színésznek, hogysen ledér alakokat hibátlanul személyesithessen. Szegedynek (Kont Miklós) bár kis szerepe s csak néhány szava volt: kifogástalanul adta azt elő. Vasárnap „A betyár kendője“ lassan induló népszínmű; de a fejlődésnél mind gyakoribb meg-

— Azértis megmutatom, hogy nem vagyok félnék! vágott a báró szavába, villogó szempárját büszkén emelve fel arra.

— Ráró! kiáltott fel azután, s a szelid állat mintegy megértve, hogy urnője most bravourt akar csinálni, villámgyorsan szökött egyet. A szökés nem volt jól kimerve; a ló hátsó lábával a hid tulsó szélére lépett, melynek korhadt deszkája recsegye tört ketté.

Mathild grófnő ajkán gyenge sikoltás lebbent el; de a másik pillanatban már ki volt emelve a nyeregéből: Csegéry boldog érzéssel tartotta karjában. A Ráró terhétől megszabadulva, könnyedén szökött ki a tulsó partra.

A grófnő arcát egy pillanatra halványság borította el, a másik pillanatban valami különös pirosság égett azon, mely nem az ijedtségnek s nem is a megszeppenülésnek volt következménye. A szép nő egy másodpercig a báró karjai közt, annak szíven érezte magát. Az átölelő karoknak megmagyarázhatatlan delejes hatása volt reá; innen arcán a különös pirosság. A jelenet regényszerűsége is valami önkénytelen lökést adott azon érzelem fejlődésének, melynek csiráját Csegéry gyakorlott szeméi a szép nő szívében — mint láttuk — már elébb felfedezték. Mathild nem köszönte meg Csegérynek segítségét, csak szeméi égető sugarát emelte fel az ifjura; de e szemekből olvasni lehetett: Csegéry örömittasan merült el azokban.

A jó Szevér képes lett volna a báróhoz kézcsokra sietni, hogy az nővérét megmentette. Ezt azonban még sem tette, hanem e helyett sietett egy szívélyes kézzorítással kifejezni háláját. Mathild mintegy találva érezte magát, hogy ezt tán neki is illet volna tenni. Kezet nyújtott Csegérynek. A báró gyöngéden emelte ajkához a felé nyújtott fehér kezét, s mialatt megcsókolta, egy kissé reszketni érezte azt.

— Haragszom rád kedves Mathildom! szolt most Szevér, már éppen kiföztem, hogy mily fortélyt szabok a fogadásban, s most annyira rám ijesztettél, hogy a legszebb gondolat úgy elrepült, mintha csak a szél elkapta volna.

— Ne törd tovább a fejedet jó Szevér! — válaszolt Mathild egy kissé elfogultan; a birói szerep alól egész ünnepelességgel fölmentelek. Külörben is kíváncsi vagyok, hogy beteljesül-e a báró állítása, tehát ha nem félti tőlem a dicsőséget, szomszédja akarok lenni.

— Ah grófnő! legnagyobb dicsőségem az lesz, ha a kegyed szomszédja lehetek.

— A szerep megváltozott — mormogta Szevér fogai közt. Az elébb még Csegéry ajánlkozott a Mathild szomszédja lenni és most megfordítva.

És a jó fiúnak ismét akadt tárgya a mi felett gondolkozék. Az a világért sem jutott volna eszébe, hogy mindez körülbelöl, egy rosszul kimért ugratásnak lehet következménye.

Mathild újra elpirult e meglehetősen világos bókra.

A társaság ezalatt a helyszínére ért. A vadászok lovaikról leszállva, néhány lépést gyalog mentek az erdő belsejébe. Ezután állást vettek. Mathild grófnőt tisztás nyílt helyre állították, hozzá legközelebb a báró és Szevér foglaltak állást.

Nem sokára hallani lehetett a hajtók irtózatosságit, a kopók tompa csaholását. A vadász előtt kellemes hang ez. Mathild grófnő szelid mosolylyal nézett Csegéry felé, mintha csak azt mondaná: „Ne gondolja, hogy félek!“

Szólni ilyenkor meg van tiltva. Csegéry és Mathild csak jelek által beszélgettek egymással. Tréfás mimikák és gestikulációkkal mulattaták egymást, s észre sem látszottak venni, hogy a lárma, a zaj mind közelebb jut hozzájuk.

Ki azt hiszi, hogy nem képes szeretni: csalatkozik. Minden ember szívében gyökereznie kell azon érzelmeknek, melynek neve: szerelem. Még az oly egyén is, ki tivornyák s a társasélet mindenféle ferde szokásaiban elmerülve, kedélyét eltompítva, a lélek nemesebb tulajdonait elbénítva — emez érzelem mngasztosságáról vajmi kevés fogalommal bir: kell, hogy életében legalább egyszer szeressen. Vannak, a kik valami nevelésnek találják e szót: szerelem; kicsinylőleg szólnak az olyanról, a ki ez érzelmeknek hódol; szábigygyesztve ostobának mondják azt, ki szerelemből s nem érdekből nősül. Az ilyenekről azonban el lehet mondani szíves olvasóm! hogy csak üres negélyből nem szeretnek. Ah, mert másként e szónak: hogy dandy, a mai kor kívánalmaihoz illően nem lehetne megfelelni!

(Folytatása következik.)

ragadó jelenetek, s az egésznek erősen morális oldala kielégíti a nézőt. Nagyné (a számadó neje) átérzetten, sok melegséggel játszott, csak hogy egy kissé Őrzihez nem illő tekintélyvel mozgott. Megragadóan adta azon jelenetet, midőn az őt keblére ölelő családot hálátlanul elhagyni szándékozik. Dálnokyné jó öreg női alak volt; de nála meg éppen a mozdulatokban kívántatott volna a szerep jelleménél fogva, több tekintély. Tolnay (Bandi) erőteljesen, jól énekelt; de nem betyár-alak s játéka sok kívánni valót hagy hátra. Szegedyné (Bandi anyja) nem rosszul alakított. Korády elég könnyűséggel játszott. Szerda „Bánkban.” Nagyon középszerűen sikerült előadás, nagy közönség előtt. A mellék személyeket mellőzzük, s csak kiválóan a darab legelső alakjára Bánk bánra fordítjuk figyelmünket; annál inkább, mert azt vendég-szereplő Gárdonyi Antal személyesítette. Bánk bán óriási mérvben erősebb tehetséget követel, s Gárdonyi kezében oly mindennapi alakításra talált, hogy ugyancsak a fantasiához kellett folyamodnunk, ha a híres Bánk bánban a költő által festett nagyszerű jellem-alakot akartuk lényen felfedezni. A lejátszott nagyszerű jelenetekben az író rajzolt s nem a színész is. Gárdonyi játékában nincs kellő melegség; előadása elég sima, finom s jól esik azt hallgatni, de csak é zéketlen vázat tud teremteni, melyből hiányzik a vér, a lélek. Az iszonyu lelki küzdelmet, mely neje miatt gyötri, nem láttuk nála sikerülten visszatükröződni. A háborgó haragos tenger helyett, erőtlenségtől hullámzó tóra találtunk. A felkorbácsolt szenvedély s indulatáramlásokon hideg lánczok hallatszottak csörögni ott is, hol kettétépni s összezuzni kell azokat. Gertrudisszal szemben nem láttuk a kitörő vulkánt; Melinda ravatalánál, nem a lelki fájdalom súlya alatt összezsugorított szívet. Gárdonyi előadása, mint már említettük is, mindezek dacára sima, finom; hangja tiszta, bár nem elég erőteljes. Fő érdeme, hogy nehéz szerepét jól betanulta. Tőle függ, hogy játékában az érzést, melegséget, mit jelenleg felfedezni nem tudtunk, később elismerjük. Ha Gárdonyi kitünően alakít: egyes gyöngébb alakokra is szivesebben néztünk volna s az előadás correktségével mindinkább megbarátkozandottunk.

Hálanyilatkozat.

A helybeli polgári bank választmánya az osztalék megállapítása iránt tartott tanácskozása alkalmával a többek közt az izraelita tanodáról is megemlékezvén, számára 10 frtot. jutott birtokunkba, mely összeg a szorgalmasabb és legszegényebb sorsu gyermekek közt egy egy forintként részint a nélkülözhetlen könyvek beszerzésére, részint pedig a meztelen láb betakarására osztott szét és valóban megkellett az ember szívének esni rajta, midőn tapasztalta, milyen hálaérzettel fogadták e csekély adományokat.

Fogadja azért az említett választmány azon inség szenvedők nevében őszinte köszönetünket.

A s.-a.-ujhelyi hitközég
iskolatanácsa.

Nyilt-tér.

Kubinyi Kálmán n. Ő nagyságának Kohányban, Gerendán, Gálszécsen és ezen város határához tartozó Albini pusztán helyezett 475 hold kiterjedésű szántóföldekből és rétekből álló tagosított nemesi részbirtoka, minden ahoz tartozó lak- és gazdasági épületekkel együtt, e folyó 1874-ik évi Szent-György naptól számítandó 6 évre hasznóbérbe adatik.

A hasznóbérleti szándékozók, a hasznóbéri feltételeket Gömörmegyében Gömör-Szkároson, a birtok tulajdonosnőnél, avagy S.-a.-Ujhelyben Kálniczky Károly ügyvéd urnál megtekinthetik, és a hasznóbérlet iránt értekezhetnek.

A pataki reformált egyház, a pataki alsó-határban, Kis-Patak déli végében, a határ legjobb területén eső, állandó itatóvízzel ellátott 109, 33, 118 együtt 260 holdat tevő tagosított földbirtokát, legelőnek vagy szántóföldnek részenként vagy együtt bérbe adja 3 vagy 6 évre, árverés útján, a mely 1874. február 22-én délután 3 órakor a pataki ref. egyház plakán fog megtartatni.

Patak, 1874. január 6.

Lengyel Endre.

egyházi főgondnok.

Sáros-Patakon 3 vagy 6 évre, együtt vagy külön hasznóbérbe adatik: 1) a felső-határban, jól művelt major-

kertekkel s épülettel ellátott 85 hold tagosított szántóföld; 2) az alsó-határban a „Bálvánnos” homok, és körülte fekvő elsőrendű legelőnek, szénának s részben szántóföldnek használható 245 holdat tevő tagosított birtok, most tavasszal (főleg a bérlő előnye szerint) építendő épületekkel, halászati és vadászati joggal. Szerződik Patakon a tulajdonos

dr. Lengyel Endre.

A sátoralja-ujhelyi népbank mint takarékpénztár által folyó 1874. évi márcziushó 8-án délutáni 3 órakor a bank helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésre a részvényesek megjelenni tisztelettel felkéretnek. A közgyűlés tárgyai következők: a) évi jelentés a bank üzleteredményéről; b) zárszámla és az évi mérleg megállapítása; c) osztalék megállapítása; d) igazgató és ennek helyettesének választása; e) számvizsgálók és f) bíráló bizottmány választása; g) a hiányzó és kisorsolandó igazgató választmányi tagok megválasztása; h) az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat. Kelt Sátoralja-Ujhely, február hó 5-én.

Az igazgatóság.

Méltóságos Gróf Bombelles Lajos ur Zemplénmegye karádi uradalmában 30 ezer kéve nád készen eladandó: a t. cz. venni szándékozók a girincsi uradalmi tisztartóságnál nyerhetnek bővebb tudósítást.

A tisztartóság Girincsen.

Fölszólítás. Alólírottak kizárólag fölszólítják mindazon egyéneket, a kik az éjszakeleti vasut építő vállalkozó cégnek Staar, Rothkeel, Rätz és Rieder valamit szállítottak, dolgoztak, vagy bár mi néven nevezendő munkát teljesítettek, ha ne talán valami követelésük lenne hátra, sziveskedjenek magokat alul írottaknál jelenteni, mivel alul írottak kijelentik, hogy senkinek ily czim alatt adósa nem lévén, későbben előforduló követelést nem fogadhatunk el. Sátoralja Ujhely február 10-én 1874.

Rätz Bertalan.
Rieder Engelbert.

Átjátszott, de jó karban levő zongora eladásra készen áll a Kazinczy-utczán 516. sz. alatt.

A Steiner-féle ó-híd utczai kerttelekből az alsó szeglettől kezdve 8 öl szélességben egy házhelyre eladóvá tétetvén; a venni szándékozók a tulajdonos urnóval értekezhetnek.

A klastrom és pusztautczák szögletén Mudrinő asszony tőzsomszédjában 3 lakszobából, előszoba, konyha, kamara, istálló, pincze s pinczeházból álló jó karban lévő kőház, kedvező feltételek mellett szabad kézből eladandó; értekezhetni Ujhelyben t. Hornyay Kálmán urnál, vagy alólírt tulajdonosnál Tokajban.

Takács Sándor,
tokaji birtokos.

Árverés alulírt végrehajtó a pts. 403. §-a szerint ezenel közhírré teszi, hogy a s.-a. ujhelyi kir. jbg. 1873. évi 15298 sz. a. meghagyása folytán az élesdi kir. jbg. 1873. évi 9476 sz. végzése alatt Hirschl Ignácz n.-várad lakos részére Fráter Sándor berczeli lakos ellen 2720 frt. követelés végett elrendelt biztosítási végrehajtás folytán bíróilag lefoglalt s 4405 frtra becsült széna, sertés, ökör, tehén, bornyú és lovakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis S.-Patak város határához tartozó György-tarlón leendő eszközésére határidőül 1874. évi febr. hó 26-ik napjának d. e. 10 órára, s netalán vevők hiányában S.-a. Ujhelyben a város házában f. é. febr. hó 7-ik napjának d. e. 0 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak, hogy az érdeklét ingóságok emez árverésen a pts. 406. §-a szerint szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak! Kelt Sátoralja-Ujhelyt 1874. február hó 5-én.

Novák János,
végrehajtó.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.